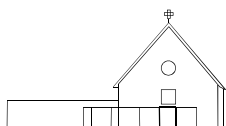

GALATERBREVET

INNEHÅLL

Bakgrund	2
Översikt	4
Löpande kommentar	5
Sammanfattning	15

GALATERBREVET – BAKGRUND

© Lars Mörling

FÖRFATTARE: Aposteln Paulus (1:1).

1. Paulus fick sitt apostlaskap direkt från Gud (1:1).
2. Paulus fick evangeliet direkt från Gud (1:11-16).
3. Paulus fick uppdraget som hedningarnas apostel (2:6-10).

MOTTAGARE: Församlingarna i Galatien (1:2).

1. Jag utgår ifrån "nordhypotesen" att Galaterna bodde i nuvarande centrala Turkiet. Fornkyrkan stödde "nordhypotesen". Paulus predikade evangeliet, enligt den, för första gången i Galatien under sin 2:a missionsresa (Apg 16:6-7). Han var då sjuk (4:13-14). Hade Paulus en ögonsjukdom (4:15, 6:11)?

2. Paulus kallade mottagarna för "galater" (3:1), vilket tyder på att de var etniska galater som bodde i de centrala och norra delarna av provinsen Galatien.

3. Galaterna riskerade avfalla från det sanna evangeliet (1:6). Judaister ville tvinga hednakristna att leva under lagen (4:17, 5:7-12, 6:11-13). Galaterna hade börjat leva under lagen (3:1-3, 4:8-5:4).

TID OCH PLATS: år 54-55 från Efesos.

Troligen skrevs brevet under Paulus 3:e missionsresa. Paulus hade då besökt centrala och eventuellt norra Galatien för andra gången (Apg 18:23). Kort därefter kom Paulus till Efesos där han stannade i 3 år. Troligen skrev han Galaterbrevet i början av tiden i Efesos när intrycken från Galatien var färska.

SYFTE: Att på ett tydligt sätt korrigera villoläror i det falska evangeliet, som gick ut på att ingen kunde bli rättfärdig inför Gud om man inte, förutom tron på Kristus, blev omskuren och höll hela Mose lag. Paulus ville istället lägga fram det sanna evangeliet, som han mottagit direkt från Gud genom en uppenbarelse.

TEMA: Den utlovade välsignelsen mottas genom tro på Kristus och inte genom laggärningar.

TIDSPLAN FÖR PAULUS I GALATERBREVET OCH APOSTLAGÄRNINGARNA

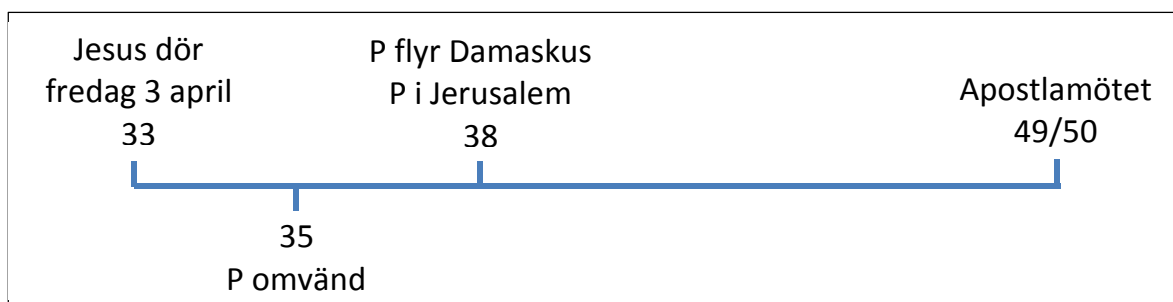
En hörnsten i dateringen kring Paulus är att han stod inför Gallio i Korint (Apg 18:12-17). Gallio var landshövding i Korint i bara ett år mellan 1/7 år 51 och 30/6 år 52. Troligen stod Paulus inför Gallio på höstkanten år 51 (se kommentar över 1 Tess).

GALATERBREVET	APOSTLAGÄRNINGARNA	Kr † 30
Paulus kom till tro i Damaskus (1:15-17)	Paulus kom till tro i Damaskus (9:1-19)	33
Paulus var i Arabien i 3 år (1:17-18)	Uppgift saknas (9:20-25)	
Paulus återvände till Damaskus (1:17-18)	Uppgift saknas (9:20-25)	
Paulus i Jerusalem, såg Kefas, Jakob (1:18-20)	Jerusalem, Barnabas, apostlarna (9:26-29)	36
Paulus reste till Syrien, Cilicien (1:21-24)	Paulus reste till Tarsos i Cilicien (9:30)	36
	Barnabas, Paulus till Antiokia (11:24-26)	42
	P & B i Judéen pga av svälten (11:27-30)	44
	Paulus första missionsresan (13:1-14:28)	45-48
Efter 14 år - Apostlamötet i Jerusalem (2:1-10)	Apostlamötet i Jerusalem (15:1-29)	49/50

Mycket tyder på att Jesus dog fredag 3 april år 33

(se kommentar över Apg sid 27)

GALATERBREVET	APOSTLAGÄRNINGARNA	Kr † 33
Paulus kom till tro i Damaskus (1:15-17)	Paulus kom till tro i Damaskus (9:1-19)	35/36
Paulus var i Arabien i 3 år (1:17-18)	Uppgift saknas (9:20-25)	
Paulus återvände till Damaskus (1:17-18)	Uppgift saknas (9:20-25)	
Paulus i Jerusalem, såg Kefas, Jakob (1:18-20)	Jerusalem, Barnabas, apostlarna (9:26-29)	38
Paulus reste till Syrien, Cilicien (1:21-24)	Paulus reste till Tarsos i Cilicien (9:30)	38
	Barnabas, Paulus till Antiokia (11:24-26)	42
	P & B i Judéen pga av svälten (11:27-30)	44
	Paulus första missionsresan (13:1-14:28)	45-48
Efter 14 år - Apostlamötet i Jerusalem (2:1-10)	Apostlamötet i Jerusalem (15:1-29)	49/50
Här räknas 14 år från omvändelsen		

Galaterbrevet skrevs troligen i Efesos under Paulus 3:e missionsresa (Apg 18:23, 19:1-12)	54-55
---	-------

GALATERBREVET - ÖVERSIKT

I. Inledning (1:1-10)

1. Paulus en apostel direkt från Gud (1:1)
2. Hälsningar (1:2-5)
3. Problemet: Galaterna avfaller från evangeliet (1:6-10)

II. Paulus apostlaskap (1:11-2:21)

1. Paulus fick evangeliet direkt från Herren (1:11-24)
2. Paulus erkändes som hedningarnas apostel (2:1-10)
3. Paulus tillrättavisar Petrus, judarnas apostel (2:11-14)
4. Paulus lägger fram det sanna evangeliets kärna (2:15-21)

III. Välsignelsen mottas genom tro och inte genom lag (3:1-4:31)

1. Anden mottas genom tro och inte genom lag (3:1-5)
2. Rättfärdighet mottas genom tro och inte genom lag (3:6-14)
3. Arvingar till löftet genom tro och inte genom lag (3:15-4:7)
4. Galaternas liv under lagen och svaga makter (4:8-20)
5. Jämförelse mellan de två förbunden (4:21-31)

IV. Friheten i Kristus (5:1-6:17)

1. Kristus har frigjort oss (5:1-6)
2. De som vill förslava blir straffade (5:7-12)
3. Inte köttets frihet utan Andens liv (5:13-26)
4. Uppfyll Kristi lag och så i Andens åker (6:1-10)
5. Berömmelse av Kristi kors och inte av lagen (6:11-17)

V. Sluthälsning (6:18)

GALATERBREVET – Löpande kommentar

I. Inledning (1:1-10)

A. Paulus en apostel direkt från Gud (1:1)

1. inte från människor utan från Kristus och Fadern

Detta är ett viktigt påstående. Paulus betonar i kap 1 och 2 att han är en apostel och därför har auktoritet att gå emot de falska lärarna och det falska evangeliet.

B. Hälsningar (1:2-5)

1. Paulus hälsar församlingarna i Galatien (1:2)
2. Paulus summerar evangeliet (1:3-5)

Redan i hälsningen summerar Paulus det sanna evangeliet, som är en huvudtanke genom hela brevet.

C. Problemet: Galaterna avfaller från evangeliet (1:6-10)

1. Galaterna avfaller till ett nytt evangelium (1:6-7)
Detta är huvudanledningen till att Galaterbrevet skrevs. Att följa det falska evangeliet är detsamma som att avfalla från Gud.
2. Förbannelse över budbärare av nya evangelier (1:8-9)
Paulus använder det starkaste ordet som finns i grekiskan för att uttrycka förbannelse (anathema).
3. Paulus söker bara Guds erkännande (1:10)
Paulus sätter människors erkännande som motsats till Guds.

II. Paulus apostlaskap (1:11-2:21)

Denna del av brevet är mycket viktig eftersom den rör auktoriteten i Paulus apostlaskap och hans evangelium. Det är utifrån denna auktoritet som han ska ta itu med villolärarna och det falska evangeliet.

A. Paulus fick evangeliet direkt från Herren (1:11-24)

1. Evangelium uppenbarades för Paulus (1:11-12)
Paulus betonar att han inte fått evangeliet genom någon människa utan direkt från Herren genom en uppenbarelse (Apg 9:1-18, 2Kor 12:1-7).
2. Paulus fick ingen undervisning av apostlarna (1:13-24)
Paulus visar genom flera detaljer och omständigheter att han aldrig undervisats av apostlarna i Jerusalem, utan direkt av Herren själv.
3. Paulus förföljde kristna före omvändelsen (1:13-14)
Alltså kan han inte ha blivit undervisad av apostlarna före omvändelsen.

4. Paulus undervisades inte efter omvändelsen (1:15-17)
Paulus betonar att han som nykristen inte fick undervisning av människor. Han säger också att han var avskild för sitt uppdrag som apostel ända från moderlivet. Han kunde se hur Guds hand lett honom innan omvändelsen, tills Gud uppenbarade sin son i honom.
5. Paulus på 15 dagars besök i Jerusalem (1:18-20)
Inte heller då, tre år efter omvändelsen, fick han någon undervisning.
6. Paulus flyttade till Cilicien (1:21-24)
Paulus blev aldrig undervisad av apostlarna i evangeliet.

B. Paulus erkändes som hedningarnas apostel 2:1-10

Fjorton år efter omvändelsen år 35/36 (eller 14 år efter första besöket i Jerusalem och 17 år efter omvändelsen 32/33) testas äktheten i Paulus evangelium på apostlamötet i Jerusalem (Apg 15:1-29).

1. Paulus andra möte med apostlarna (2:1)
2. Paulus evangelium erkändes av apostlarna (2:2-5)
Evangeliet som Paulus fått direkt från Herren och som han predikat bland hedningarna blev bekräftat som det sanna evangeliet av apostlarna i Jerusalem. Det yttersta beviset var att inte ens Titus, som var en troende men oomskuren grek behövde omskära sig.
3. Paulus erkändes som apostel till hedningarna (2:6-10)
Inte bara Paulus evangelium bekräftades utan även hans apostlaskap. Paulus kunde nu med full apostolisk auktoritet gå emot villolärarna och deras lära. De hävdade nämligen detsamma som motståndarna vid apostlamötet i Jerusalem hävdade: "Men några från fariséernas parti som hade kommit till tro steg upp och sade att man måste omskära hedningarna och ålägga dem att hålla Moses lag." (Apg 15:5). Detta var detsamma som "judaisterna" i Galatien påstod och som Paulus bemöter i brevet.

C. Paulus tillrättavisar Petrus, judarnas apostel (2:11-14)

Paulus visar att han som hedningarnas apostel kunde tillrättavisa Petrus, judarnas apostel i just den fråga som behandlas i brevet.

I Antiokia hade man knytkalas. Gemenskapen i Kristus var underbar. Hedningar och judar åt tillsammans och var ett i Kristus (Gal 3:28). Då kom några judar från Jakob (dvs Jerusalem) och ifrågasatte hur judarna kunde bryta Mose lag genom att äta med de oomskurna. Genast började judarna dra sig undan och en uppdelning av församlingen i A- och B-lag var ett faktum. Då försvarade Paulus evangeliets sanning att en människa blir rättfärdig inför Gud genom tro och inte genom olika laggärningar.

D. Paulus lägger fram det sanna evangeliets kärna (2:15-21)

1. Ingen blir rättfärdig av lag utan bara genom tro (2:15-18)

Den föregående händelsen åskådliggör vad Paulus vill säga, nämligen att ingen blir rättfärdig inför Gud genom laggärningar utan bara genom tro på Jesus Kristus. Detta är en sammanfattning av det sanna evangeliet. Petrus och de andra judarna som först hade ätit med hedningarna byggde ju åter upp lagen som de i Kristus blivit befriade ifrån. Paulus visar nämligen att om de först kunde leva i friheten i Kristus, då hedningar och judar kunde äta tillsammans, och sedan på grund av lagen inte längre kunde leva i den friheten så innebar ju det att de levde i synd. Till och med Kristus skulle stå i syndens tjänst om den friheten kunde dömas av lagen.

2. Förenade med Kristus i död och uppståndelse (2:19-20)

Paulus går ännu djupare in i evangeliets kärna när han talar om föreningen med Kristus i hans död och uppståndelse. Denna förening bygger på en trosrelation med Kristus som lever i oss genom den helige Ande. Uttrycket att Paulus "dött bort från lagen för att leva för Gud" får en tydlig förklaring i Rom 7:1-4, där bilden är att vi var gifta med lagen och inte fria till omgifte förrän någon av parterna dött. Det överraskande i den bilden var att vi dog med Kristus och gifte om oss med Kristus för att bära frukt åt Gud.

3. Vi lever av nåden och inte av lagen (2:21)

Att inte leva i denna kärleksfulla trosrelation med Kristus är att förkasta nåden. Och nåden är det enda sätt på vilket vi kan bli förlåtna och rena inför Gud. Om vi människor kunde bli rättfärdiga genom våra egna ansträngningar då har Kristus dött förgäves, för då behövde vi inte hans död för våra synder.

III. Välsignelsen mottas genom tro och inte genom lag (3:1-4:31)

"Välsignelsen" syftar här på Guds löfte till Abraham: "I dig skall alla folk bli välsignade" (3:8). Detta löfte har uppfyllts i Kristus, som är Abrahams avkomling. Paulus visar i denna del av brevet vad välsignelsen innebär för alla troende.

A. Anden mottas genom tro och inte genom lag (3:1-5)

Paulus undrar vem som har bedragit dem som fått Kristus målad för sina ögon som korsfäst. Han ställer en retorisk fråga om de fick Anden genom att hålla lagen eller genom tron på Kristus. Svaret är redan givet dvs genom att lyssna i tro. Paulus varnar galaterna för att börja i Anden och sluta i köttet (5:19-21).

B. Rättfärdighet mottas genom tro och inte genom lag (3:6-14)

1. Abraham blev rättfärdig genom tro (3:6)
Rättfärdiggörelse genom tro är mycket äldre än lagen, som kom genom Mose. Rättfärdiggörelse genom tro går tillbaka ända till Abraham.
2. De som har samma tro som Abraham är Abrahams barn (3:7-9)
Vi hedningar, är Abrahams barn genom att ha samma tro på samma löfte som Abraham hade. I löftet låg löftet om Kristus genom vilken alla folk skulle bli välsignade.
3. De som följer lagen är under en förbannelse (3:10-12)
Alla som lever under lagen kommer under den förbannelse som enligt lagen vilar över den som inte håller alla bud (5 Mos 27:26). Den rättfärdige däremot ska leva av tro (Hab 2:4).
4. Kristus köpte oss fria från lagens förbannelse (3:13)
Kristus blev en förbannelse för vår skull för att friköpa oss från slaveriet under lagen enligt skriftordet "Förbannad är var och en som är upphängd på trä" (5Mos 21:23).
5. I Kristus är vi välsignade med den utlovade Anden (3:14)
Gud lovade Abraham att i honom skulle alla slakten på jorden bli välsignade. I Kristus blev vi friköpta från förbannelsen under lagen och blev välsignade med den "utlovade" helige Ande. Paulus ser välsignelsen som Gud gav till Abraham som en skål i vilken Gud förtydligar innehållet genom den progressiva uppenbarelsen i Skriften. Därför innefattar Paulus även Anden i löftet till Abraham.

C. Arvingar till löftet genom tro och inte genom lag (3:15-4:7)

1. Arvet vilar på löftet och inte på lagen (3:15-18)
Paulus påpekar att man inte får lägga till något till ett testamente som vunnit laga kraft. Han liknar löftet till Abraham och uppfyllelsen av löftet, dvs arvet efter Abraham, vid ett testamente. Han påpekar att lagen som blev given 430 år efter löftet (sannolikt efter att det givits Jakob, den siste patriarken) inte på något sätt kan upphäva Guds löfte. Paulus säger att löftet syftar specifikt på en person, Jesus Kristus, genom vilken löftet uppfylls.
2. Lagens uppgift (3:19-25)
Paulus ställer den logiska frågan om varför lagen blev given.
 - a. för att avslöja synden (3:19-22)
Lagen blev given för överträdelsernas skull, säger Paulus. Dels för att folket skulle få tydliga gränser för vad som var rätt och fel, så att det blev ordning och reda och dels för att avslöja synden (Rom 3:19-20). Paulus säger att det fanns en tidsgräns för lagen, nämligen tills avkomlingen till Abraham skulle

träda fram, han som löftet syftade på, Jesus Kristus. Paulus säger vidare att lagen utgavs genom änglar (Apg 7:53, Heb 2:2) till Mose, som representerade Israels folk som den ena parten i förbundet med Gud. Här ligger en svaghet i de gamla förbundet i jämförelse med den nya förbundet i Jesus Kristus. Det nya förbundet vilar nämligen på Guds löfte och Gud står som ensam som garant för löftet. Paulus säger också i v 20 "Men Gud är en". Paulus är nog med att påpeka att lagen inte strider mot Guds löfte utan har ett annat syfte, nämligen att avslöja synden. Paulus säger att under lagen är allt inneslutet i synd men att vi genom tron på Kristus istället får det som Gud utlovat. Lagen var aldrig till för att människan skulle kunna stå rättfärdig inför Gud genom laggärningar. Lagen kunde aldrig ge liv och rättfärdighet.

b. för att leda oss till Kristus (3:23-25)

Paulus talar om sitt folk som levde under lagen som fångar tills Kristus skulle komma. Lagen var en "övervakare". Uttrycket syftar på en slav vars uppgift var att vaka över fria barn och i viss mån uppfostra dem. Det finns ju mängder av undervisning i Moseböckerna (lagen), som uppfostrar till Kristus. Man kan nämna undervisning om prästerskapet, offren och tabernaklet något som utvecklas i Hebréerbrevet. Men när nu den utlovade Messias har kommit, när tron har kommit, står vi inte längre under en övervakare, säger Paulus.

3. I Kristus är vi Guds och Abrahams barn (3:26-29)

Vad har vi då fått i Kristus, han genom vilken löftet till Abraham blivit uppfyllt? Jo, säger Paulus, vi är Guds barn genom tron på Jesus. Alla vi som är döpta till Kristus är iklädda Kristus. Vi är inneslutna i honom som offrade sig för våra synder. Vi är förlåtna och befriade i Kristus. Vi är i Kristus och han i oss (2:20). Paulus säger vidare att vi som Guds barn i Kristus är familjemedlemmar i en familj som inte har de gränser av olika status och värde som fanns i Romarriket och judendomen. "Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus." Paulus slår fast att alla som är förenade med Kristus är Abrahams barn och arvingar till löftet (3:14, 29).

4. Judars och hedningars väg till barnskap i Kristus (4:1-7)

a. En omyndig arvinge och en slav är i samma situation (4:1-3)

Paulus säger att det i verkligheten inte råder någon skillnad mellan en arvinge och en slav så länge arvingen är omyndig, eftersom arvingen inte kan åtnjuta arvet. Paulus menar här att situationen för hedningar och judar var likartad. Hedningarna var slavar under sina gudar (4:8) men att judarna å sin sida som levde i gamla förbundet som arvingar till löftet, var fångar under lagen och stod under övervakare (3:23). Han påpekar att de som

arvingar i det gamla förbundet faktiskt levde som slavar under lagen och i verkligheten var i samma situation som hedningarna.

b. Gud sände sin son för att friköpa oss till barnskap (4:4-5)

Sedan uppfylldes löftet när Gud sände sin son, född av kvinna och ställd under lagen (Den här versen visar på Jesu natur som Guds son och som människa).

Detta gjorde Gud för att hans son skulle friköpa alla slavar under lagen så att vi alla, judar och hedningar, skulle få söners rätt, dvs barnskap och arvsrätt.

c. Sonens Ande i oss är tecknet på vårt barnskap (4:6-7)

Vi är nu barn och arvingar och tecknet på det är att Guds sons Ande bor i oss. Anden manar oss att kalla Gud för vår pappa.

D. Galaternas liv under lagen och svaga makter (4:8-20)

1. Ett liv under lagen likställs med ett liv i avgudereri (4:8-11)

Paulus förvånar verkligen med att jämställa livet under lagen med "svaga makter och ynkliga människostadgar", som syftar på galaternas tidigare liv i avgudereri. När Paulus talar om "människostadgar" syftar han inte på 10 Guds bud utan på ceremoniallagarna och på de extra bud som judarna lagt till Guds bud. Han tar exemplet på hur galaterna, precis som fariséerna, iakttog tider och dagar i Mose lag "Ni håller ju så noga räkning på dagar och månader och särskilda tider och år!" Paulus uttrycker en rädsla för att han arbetat förgäves i Galatien.

2. Falska lärare vände galaterna mot Paulus (4:12-20)

a. Galaterna älskade Paulus från början (4:12-16)

Paulus påminner galaterna om hur de tog emot honom när han först kom dit

med evangeliet, fast han var sjuk, nämligen som Kristus Jesus själv.

b. Falska lärare ville ha galaterna för sig själva (4:17-18)

Villolärarna hade nu vänt galaterna emot Paulus för att de skulle hålla sig till dem istället.

c. Paulus får åter med värk föda fram galaterna (4:19-20)

Situationen var så allvarlig att Paulus undrade om barnet (församlingen) han fött fram hade dött och om han åter med smärta måste föda fram dem, tills Kristus tagit gestalt i dem (2:20).

E. Jämförelse mellan de två förbunden (4:21-31)

1. En historisk tillbakablick (4:21-23)

Paulus tar här ett pedagogiskt grepp och undervisar ur lagen. Han gör dessutom något som är ovanligt i Bibeln, han använder en allegori.

Paulus tar åter fram Abraham och löftet. Han påpekar att Abraham fick en

son med slavinnan Hagar och en son med sin fria hustru Sara. Slavinnans son

Ismael, var född på ett mänskligt sätt medan Saras son Isak, var född i kraft av Guds löfte.

2. Det gamla och nya förbundet (4:24-28)

a. Det gamla förbundets folk lever i slaveri (4:24-25)

Paulus säger att det finns en djupare mening i detta (och här följer allegorin). De två kvinnorna betecknar två förbund, det gamla och det nya. Hagar och hennes barn betecknar det gamla förbundet som slöts vid Sinai berg. Paulus säger att det idag syftar på det jordiska Jerusalem som lever med sina barn i slaveri under lagen.

b. Det nya förbundets folk lever i frihet (4:26-28)

Sara och hennes barn är fria och är födda i kraft av Guds löfte. De tillhör det himmelska Jerusalem och är medborgare där (Ps 87). Denna stad är vår moder och vi är födda på ett andligt sätt. Paulus tar en profetia som handlar om det framtida Jerusalem och låter den syfta på det himmelska Jerusalem: "Jubla, du ofruktsamma som aldrig har fått barn, brist ut i glädjerop, du som aldrig känt födslovåndor, ty den ensamma får många barn, fler än den som har en man." (Jes 54:1). Den ofruktsamma och ensamma som inte kan få barn på naturlig väg ska få många barn, fler än den som har man. Det handlar om andliga barn och en andlig födsel. Det handlar om Abrahams barn som är födda i kraft av Guds löfte.

3. Slutsatser för galaternas situation (4:29-31)

a. Samma förföljelse som fanns då finns nu (4:29)

Paulus säger att precis som när Ismael förföljde Isak så förhåller det sig idag, när gamla förbundets barn förföljer nya förbundets barn.

b. Hur ska församlingen ta i tu med problemet (4:30-31)?

Församlingen ska driva ut slavinnan och hennes barn ur gemenskapen. Det syftar helt säkert både på det falska evangeliets lära och dess efterföljare. Det är viktigt att se att gamla förbundets barn inte kommer att "ärva" tillsammans med nya förbundets barn. Och "arvet" syftar på uppfyllelsen av Guds löfte till Abraham i Jesus Kristus (3:29).

IV. Friheten i Kristus (5:1-6:18)

Paulus vidareutvecklar nu konsekvenserna av hans undervisning av den sanna evangeliet. Han kommer att utveckla begreppet av frihet från lagen. Han kommer att visa att denna frihet inte innebär en frihet för köttet att leva i synd, utan ett liv i den helige Andes kraft. Endast ett sådant liv kan verkligen uppfylla lagen. Man kan få för sig att Paulus talar om att man ska tro på Jesus

utan att det behöver leda till ett liv i överlåtelse till Gud, ett liv i Andens fullhet och kraft, men så är det inte.

A. Kristus har frigjort oss från lagen (5:1-6)

1. Se till att inte förlora friheten i Kristus (5:1)

Uppmaningen att inte förlora friheten utan stå fasta i Kristus är en huvudtanke i brevet.

2. Att gå in under lagen är att falla ur nåden (5:2-4)

Paulus varnar för konsekvenserna om någon vill följa det falska evangeliet och låta omskära sig. Han säger att man då går in under lagen med kravet att hålla den. Vad värre är, man kommer bort från Kristus och faller ur nåden.

3. I Kristus gäller en tro som handlar i kärlek (5:5-6)

I Kristus däremot handlar det om att ta emot Guds rättfärdighet genom tro. Det handlar om ett liv i den helige Ande. Paulus visar att i Kristus så är omskärelsen oviktig. Det viktiga är en tro som verkar kärlek dvs ett liv i Andens fullhet och kraft.

B. De som vill förslava bör bli straffade (5:7-12)

Paulus säger att villolärarna kommer att få sin dom, vilka de än är. Han tycker att "judaisterna" lika gärna kan låta kastrera sig. Sannolikt menar han att de får efterföljare som föds i gamla förbundets slaveri och detta måste upphöra(4:24-31). Paulus anger också här vilka motiv som kan ha legat bakom judaisternas iver att tvinga hednakristna att låta omskära sig och hålla ceremoniallagen. Han säger om han själv predikade omskärelse, varför var han då ständigt förföljd. Han måste syfta på den förföljelse han fick utstå från judarna på plats efter plats. Paulus säger alltså att judaisterna själva ville undvika denna förföljelse genom att göra hednakristna till proselyter till judendomen och istället peka på dem som sina troféer (6:11-13).

C. Inte köttets frihet utan Andens liv (5:13-26)

1. Kärleken är lagens uppfyllelse (5:13-15)

Paulus understryker att galaterna är kallade till frihet i Kristus men inte en frihet till att leva i köttet, i synd. Istället handlar det om ett tjänande liv i kärlek. Galaterna ville gärna uppfylla lagen och Paulus visar att kärleken är just lagens uppfyllelse.

2. Striden mellan Anden och Köttet (5:16-18)

Innan vi tog emot Kristus hade vi bara "köttets" natur i oss. När vi blev frälsta kom den helige Ande in i oss. Dessa två naturer ligger i strid med varandra. Man kan ta bilden av en svart hund (köttet) och en vit hund

(Anden). Beroende på vilken vi matar mest kommer den ena eller den andra att växa sig stark i oss och påverka vår person. Vi måste välja Jesus som ett medvetet förstaval i våra liv.

3. Köttets gärningar och konsekvenser (5:19-21)

Paulus räknar upp köttets gärningar och varnar för dess konsekvenser ”..de som lever så skall inte ärva Guds rike.” (3:29, 4:7).

4. Andens frukt uppfyller lagen (5:22-23)

Paulus undervisar om Andens frukt (inte frukter). Det är inte den enskilda egenskapen som är det väsentliga utan att vara fylld av Guds Ande som har alla dessa egenskaper. Paulus påpekar igen att lagen inte är emot Andens frukt, utan tvärtom så uppfylls lagen i en Andefylld kristen.

5. I Kristus finns Andens liv och ett korsfäst kött (5:24-26)

Hemligheten med att vara fylld av Anden är så enkel att varje kristen kan leva i denna verklighet. Det handlar om att leva nära Jesus, så att vi fylls av Anden. Som vi kom till Kristus första gången, så lever vi med honom (2:19-20).

D. Uppfyll Kristi lag och så i Andens åker (6:1-10)

1. Uppfyll Kristi lag (6:1-5)

Paulus uppmanar församlingen att vara ett stöd för enskilda troende som begår synd, utan att fördenskull själva trilla dit. Han betonar att man ska visa kärlek och bära varandras bördor. Uttrycket ”Kristi lag” syftar på kärleksbudet (5:14). Paulus visar också vikten av att inte jämföra sig med andra så att man får en falsk uppfattning om sina egna svagheter.

2. Andens och köttets åker - sådd och skörd (6:6-10)

Det människan sår får hon också skörda. Sår vi i köttets åker kommer vi att skörda undergång. Men sår vi i Andens åker kommer vi att skörda evigt liv. Detta målmedvetna såringsarbete får tydliga konsekvenser, att vi gör gott mot alla, särskilt mot trossyskon.

E. Berömmelse av Kristi kors och inte av lagen (6:11-17)

1. Judaisternas ville slippa förföljelse för Kristi kors (6:11-13)

Paulus visar här vilka motiv som låg bakom judaisternas falska evangelium. De ville själva undvika förföljelse för Kristi kors och istället få beröm för sina nya proselyter bland hedningarna.

2. Paulus höll fast vid Kristi kors trots förföljelse (6:14-17)

Paulus led förföljelse pga Kristi kors. "Judarna begär tecken och grekerna söker vishet, men vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst, en stötesten för judarna och en dårskap för hedningarna, men för de kallade, judar som greker, en Kristus som är Guds kraft och Guds vishet." (1 Kor 1:22-24).

Paulus ansåg att genom Kristi kors var hela världen korsfäst för honom och han själv för världen. Det frälsningsverk Gud utfört i Kristus inbegrep hela världen. För detta budskap var Paulus villig att försaka allt. Han var villig att lida för Kristi kors. Han säger också ”.. jag bär Jesu märken på min kropp” (6:17).

Brevets slutsats: ”Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren . Det som verkligen betyder något är en ny skapelse.” (6:15). Paulus önskar frid över alla som följer detta, ja över ”Guds Israel”. Uttrycket ”Guds Israel” kan i ljuset av undervisningen i 4:21-31 bara syfta på nya förbundets barn i Kristus.

V. Sluthälsning (6:18)

"Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er ande, bröder. Amen."

SAMMANFATTNING

Problemet i Galatien var att Judaister predikade ett nytt evangelium. De ville tvinga hednakristna att låta omskära sig och hålla hela ceremoniallagen. De lärde att tron på Jesus Kristus var bra, men inte tillräcklig, de behövde dessutom följa lagen. Paulus bemöter detta falska evangelium med det sanna evangeliet som han fått genom en uppenbarelse direkt från Herren.

"Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus." (Gal 1:11-12).

Paulus har även kallats till apostel direkt från Herren. "Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna..." (Gal 1:15-16).

Paulus visar att lagen inte var till för att människan genom den skulle få liv och bli rättfärdig inför Gud, utan den hade en annan funktion. "Vad är då lagen? Jo, den blev tillagd för överträdelsernas skull ..." (Gal 3:19). "Strider då lagen mot Guds löften? Nej, inte alls. Om vi hade fått en lag som kunde skänka liv, hade rättfärdigheten verkligen berott av lagen." (Gal 3:21). Istället visar Paulus att människan blir rättfärdig av tro på Jesus Kristus utan laggärningar. "Men vi vet att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar, utan genom tron på Jesus Kristus. Därför har vi också satt vår tro till Kristus Jesus för att bli rättfärdiga genom tron på Kristus och inte genom laggärningar, ty av laggärningar blir ingen människa rättfärdig." (Gal 2:16). Kristus har befriat oss från slaveriet och prestationsångesten under lagen. "Men när tiden var inne sände Gud sin son, född av en kvinna och född att stå under lagen, för att han skulle friköpa dem som står under lagen och vi få söners rätt." (Gal 4:4-5).

Paulus visar att vi blivit Guds barn och mottagit Anden genom tron på Kristus. "Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus." (Gal 3:26)

"Och eftersom ni är söner, har Gud sänt sin sons ande in i vårt hjärta, och den ropar: 'Abba! Fader!'" (Gal 4:6). Vi är kallade att se till att vi inte förslavas igen under lagar och regler, så att vi får för oss att vi kan vinna vår frälsning genom vår egen förträfflighet. "Till den friheten har Kristus befriat oss. Stå därför fasta, och låt ingen lägga på er slavoket igen." (Gal 5:1).

Vi är kallade till gemenskap med Jesus Kristus, med en tro som visar sig i kärlek. "I ett liv med Kristus Jesus kommer det inte an på omskärelse eller förhud, utan på tron, som får sitt uttryck i kärlek." (Gal 5:6). Denna kärlek är lagens

uppfyllelse. Paulus visar att bara den som lever i gemenskap med Kristus fylls av helig Ande och därmed av Guds kärlek. "Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: Du skall älska din nästa som dig själv." (Gal 5:14). "Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen." (Gal 5:22-23). "Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag." (Gal 6:2)

Aposteln Paulus var villig att betala ett mycket högt pris för att Guds kärlek i Kristus och evangeliet om Kristi kors skulle nå alla människor. "Men jag vill aldrig någonsin berömma mig av annat än vår herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst och död för mig och jag för världen." (Gal 6:14). Det kommer alltid att finnas en risk att vi människor får för oss att vi kan bli tillräckligt goda så att vi faktiskt förtjänar att få komma till Gud pga. våra goda gärningar. Kristi kors innebär slutet för självgodheten. Där betalade Kristus straffet för våra synder. Endast av nåd får vi komma till Gud. Det är viktigt att vi dagligen lever i en nära relation med Gud genom Jesus Kristus. I Kristus är vi välsignade med den välsignelse Gud gav till Abraham. Vi är förlåtna och förklarade rättfärdiga. Vi är Guds barn och arvingar. Vi fylls av den helige Ande som verkar sin frukt i våra liv.